

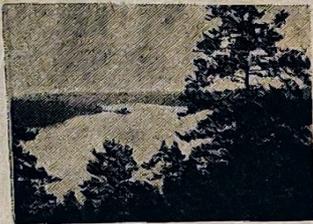
PUUMALA

PUUMALAN UUTIS- JA ILMOITUSLEHTI

N:o 1

PUUMALASSA TORSTAINA JOULUKUUN 16 PÄIVÄNÄ 1954

Taipaleelle lähdeässä.

Puumala, 16. 12. 1954.

Pitäjämme maantieteellinen asema on omalaatuinen. Vaikkakin se sijaitsee samalla leveysasteella kuin valtakunnan rittamaat ja sitä yleisesti pidetään sisämaana se kuitenkin Saimaan saaristoseutuna on ollut, edelleen on ja varmaan vielä pitkään tulee olemaan liikenne- y.m. yhteyksillään ja muilla mahdollisuuksiltaan mieluummin verrattavissa merenrannikon saaristopitäjiin kuin niihin seutuihin, joihin se maantieteellisesti rajoittuu ja sen läänin muhin kuntiin yleensä, johon se hallinnollisesti kuuluu.

Mihin n.s. talousalueeseen Puumala liittyy on kysymys, johon koko pitäjän osalta ei voida antaa selvää ja yhtenäistä vastusta. Keskuksista — Kirkonkylä — jossa asuu noin viidesosa talouden kunnan väestöstä ja jonka lähimpään vaikutuspiiriin kuuluu yli puolet, ehkäpä kaksi kolmannestakin siitä, suunniteltau se Lappeenrantaan, Mikkelin että Savonlinnan kaupunkien ja Imatran kauppalaan. Lantinen, lähinnä Lietveden takainen kunnan osa, joka laival- ja hevoslukunuevojen aikakautena jakaantui ehkäpä tasaisesti Lappeenrantaan ja Mikkelin kesken, on laivaliikenteen taannuttua joutunut suunniteltamaan lähinnä viime mainittuun, jonne sillä on jonkinlaisia maantieteellisiä yhteyksiä. Itäinen puoli, joka aikaisemmin asioi ennen Savonlinnassa, on osittain samoilta sivistä joutunut liittymään myös Vuoksenlaaksoon ja Lappeenrantaan. Sekä pitäjän keskustalla että sen läntisellä ja itäisellä puolella on vielä tosin puutteelliset, mutta päivä päivältä paranevat maantieteelliset liikekeskukset. Mutta sen varsinaisen saariston toistaiseksi kokonaan niiltä vailta. Ja mikä on valittavinta Puumalan oman kehityksen ja sen yhtenäisyyden kannalta, sen sisäiset yhteydet ovat vielä toistaiseksi keskeistä mannerosaa lukuunottamatta miltei olemattomat.

Maidän olosuhteemme ovat naapurillemme verrattuna erikoislaatuiset. Pitäjämme on läänimme rajaseutua. Me suunnitellamme eri tahoille — eri läänienkin alueelle. Ja kuitenkin me puumalaisina tunnemme kuuluvamme yhteen. Ja me tahtoimme, että erikoisolosuhteemme myös muualla tunnettaisiin, valkautemme tunnustettaisiin ja pyrkimyksimme niiden voittamiseksi suhtaututtaisiin sillä myönteisellä, jonka hyvän tahdon lisäksi vain syvälinen perehtyminen oloihimme voi synnyttää. — Jokainen meistä, joka vuosien ja vuosikymmenien varrella on tavalla tai toisella joutunut Puumalan ja puumalaisten asiaa ajamaan on varmaan myös joutunut toteamaan miten monien valvojen ja suuren ponnistusten lunnana vähäisenkin saavutus on ollut.

Erikoisoloistamme johtuu myös, että kuulomme monien lähikeskuksissa ilmestyvien paikallislehtien levikkipiiriin. Kun nämä ovat eri valtiollisten puolueiden äänenkannattajia jakaantua puumalainen lukijakunta ainakin kahdeksan paikallislehden kesken.

Kohtuus- ja oikeudenmukaisuusnäkökohdat vaativat valtion, kunnan ja seurakunnan ja muiden yleisten ilmoitusten ja kuulutusten julkaisemista kaikissa näissä tullakseen jokaisen puumalaisen tietoon.

Yksityisillä kansalaisilla, maa- ja metsätalouden, kaupan, teollisuuden, liikenteen ja muiden elinkeinojen harjoittajilla, kokouksissa, illanilla, seuroissa ja muilla tilaisuuksilla järjestävillä yhdistyksillä, seuroilla ja yhteisöillä y.m. varmaan olisi — kellä jatkuvasti, kellä joskus — tarvetta ilmoittaa jotakin vain tai lähinnä vain puumalaisille. Samat syyt vaativat ilmoituksen julkaisemista monissa eri lehdissä. — On selvää, että tämä käy liian kalliksi yleensä. Pakosta on päädytty vain sellä ilmoituksella, joiden teho kuitenkin on varsin rajoitettu.

Tuntuu siltä, että me puumalaiset tarvitsisimme oman vaikuttavan äänenkannattajamme. Ei suinkaan paikallisten puoluelehden tilalle, joista jokainen poikkeuksetta on kiitettävällä aluedella avannut paistansa mahdollisuuksiansa mukaan myös Puumalalle, ja joiden laajalle toimialalle oma lehtemme ei voi eikä halua pyrkiä, mutta niiden sivulle ja niiden ohella vain omaa, Puumalan asiaa ajamaan. Omasa lehdessämme me voisimme käsitellä omia, puumalaisia asioitamme laajemmin ja perusteellisemmin kuin mihin on mahdollisuus varsinaisissa päivälehdissä, jotka palvelevat yhteisesti kymmeniä eri kuntia ja huolehtivat tilaajakuntansa yleisestä maailmanlaajasta tietämyksen tarpeesta.

Ja lisäksi. — Ennen tarvitse omaa äänenkannattajamme vain nykyisistä, ajankohtaisista tarpeistamme huolehtimaan. Me tarvitsemme sitä oman pitäjämme kulttuurin ja perinteen vaalijana ja tallettajana — silantekijänä menneisyydestä nyky aikaan ja tien näyttäjäni tulevaisuuteen.

Luoja on köyhällä sanottu Puumalalle antimistaan jakanut karun mutta ihanan luonnon. Se on vallannut monet tunte muualta muuttaneet. Se on vovanut heidät puumalaisiksi joko tänne jääneinä tai myöhemmin muuanteen siirtynä. Ehkä ei vain luonto, mutta siihen liittyy Saimaan vanhan saaristokansan välitön, luonnollinen, ystävällinen ja sellittämättömän omalaatuinen suhtautuminen elämään ja vieraseen tulijaan. — Monet puumalaiset ja puumalaisiksi tulleet ovat muuttaneet pois. Mutta heidän mielissään Puumala säilyy synnyin- ja kotiseutuna. Sen kohtaloita he seuraavat ja sen menestystä he tahtovat ajatella ja toin edesauttaa. — Puumalan oma lehti toisi heille yhteyden vanhaan kotiin — sen muistoihin ja nyky aikaan. Melle nyky-puumalaisille se antaisi yhteistyön mielenkiinnon ja ilon ja Puumalallemme yhteisten ponnistustemme saavutukset.

Ajatus Puumalan omasta äänenkannattajasta ei ole uusi. Se on kytenyt monien puumalaisten mielissä vuosia, jopa vuosikymmeniä, odottaen.

Kun Puumala-seura nyt uskaltanut sen toteuttamiseen, se tekee sen tietoisena siitä, että ajatus vanhanakin ehkä vieläkin on liian nuori. Ehkä me puu-

Kuva Helsingin Puumalaseuran kokouksesta H:gissä 3. 11. 54. Kuvassa vas. lukien: kirjailija Elsa Heponauta, rva Kunnas, kaupunginviskaali Hanno K. J. Kunnas, opettaja J. H. Hirvi, Kunnas ja Puumala-seuran puh.johd. Aarre Huppi, Puumalasta.

Puumala-lehdelle

ulkopuumalaisten tervehdys. Monia Hyviä Jouluja ja Uusia Vuosia

toivottaen ilmaiseimme täten ihastukseemme oman Puumala-lehden juuri jouluksi syntyneen johdosta.

Kaikki eri puoilla maastamme ja muissakin maissa asuvat puumalaiset lausuvat sinut, oma Puumalan kunnallis- ja kotiseutulehtemme sydämellisimmin tervetulleeksi viestieläimellesi kaikilla ja erit. nesi koteihimme pääkaupungin tänkin me maamme puumalaisten puumalaisek, jotka kaivoimme kaunistaa Puumalaamme, ja kahoitessamme ehdimme ensimmäisistä ryhtyä Puumala-Seuran perustamispöytäkirja. Puumala-lehden perustamispöytäkirja Puumala-lehden kaikkien puumalaisten kanssa ryhtyvän toteuttamaan. Omassa lehdessä Puumalan komiteasta julkistuu rohkeasti mainontaa: Puumalaiset viitoittavat tietä.

Niin voi tapahtua, että puumalaiset viitoittavat monissa hyvässä asiassa ja harrastuksissa, kauttasi ja kanssasi, Puumala lehti, tietää jos joului- ja muinakin aikoina toteutetaan samaa kuin Joulun Rauhanruhtinaan syntymän kautta, että synnyttään yhtä uudelleen entisestään paremmiksi ihmisiksi.

Kaikki Puumala-Seuran kotiseututyön harrastajat ja samoin kaikkialla Puumala-kerhojen perustavat ulkopuumalaiset tiedämme kaikkina aikoina puumalaisten uudestisyntyneiden puumalaisten ohjanneen kirkkoven, heensä ja kirkkolaisiansa sadoilta saarilta, sekä hevosensa, suksensa ja askeleensa kohti kirkkoa, satunaisen kauneista kotiseutunsa maisemasta nauttien ja arkitseen askareihin juhlamielen piristystä saaden. Tällaista muistuu erikoisesti mieleeni, kun

malaiset emme vielä sitä omaksu. Ja vaikkapa omalehtisimme, ehkä melkettä sittenkin on liian vähän. — Sanomalehden kustantaminen — pienempi ja vain kerran viikossa ilmestyvä, jollaiseksi Puumala-lehteemme on suunniteltu — on taloudellisesti vaikea asia. Ellei lehtemme löydä tietään jokaiseen puumalaiseen kotiin täällä ja muualla, ellemme tahdo tehdä siitä omaa paikallista ilmoituslehteä ja ellemme itsekin tahdo avustaa sen toimittamista uutisiin ja kirjoitelmiin lehtemme tulevaisuus harmaa. Mutta jos me ajatuksen hyväksyimme ja sen mukaan toimimme, meillä on riittävät onnistumisen mahdollisuudet.

Sisä yritätkäämme. Yrittänyt ei laeta. — Jos kaikki olemme mukana — me onnistumme.

ei jouluna »rospuuton» johdosta päästy kirkkoon, niin uudestisyntymislaisina mm. Kietävälän kansakoulupiiriläiset kokoontuivat koululle jouluaamuna joulukirkkoon. Elämäni liikuttavimpia ja kauneimpia muistoi- tovaikin muistot siitä, miten sillä huolimatta, ettei edes kouluilla itelläkään ollut omaa majaa, niin koulun vuokralaisena oltessa Kietävälässä Hämäläisen talon tupa jouluaamuna täytti ääriään myöten koulupiiriläisistä, joiden ilmeistä heijastui kauneinta, herkintä joulutunnelmaa mitä olen nähnyt. Talon avaran pihan täyttävien »kirkkohevosien» kulkusten helinä vastasi tavallaan jouluaamun kirkonkellojen sointujen saromaa, ja opettajan oli toimittava joulukirkkojoulunpalveluksessa pappina ja lukkarina. Oli suuretuttava, messuttava ja koko joulujoulunpalvelus suoritettava. Olen lähes 70 v. aikana paljon ja monenlaisia joulukirkkoja nähnyt, mutta en missään ja milloinkaan sellaista hartautta mitä moninaiemmin kotiseututyössä, aitoa intoa, kuin Puumalan Kietävälän koulupiirissä — ja yleensäkin Puumalassa haasteltessani vanhan kansan puumalaisia.

Valkaa käsityksemme onkin, että kun nyt päästään sellaisista ainutlaatuisista vaikeuksista, joita vain puumalaisilla on ollut, että on tähtynyt kolmen lähiikaupungin, lisäksi pääkaupungin ja vielä niissä jokaisen puolueen lehdistä etsiä ilmoituksia ja kirjoituksia Puumalasta ja kunnasta lähtien saadaan kaikki lukea omasta Puumala-lehdestä, omasta kunnallis- ja kotiseutulehdestämme, niin tämä lehti tilataan joka ainoaan puumalaiseen kotiin Puumalassa ja kaikialla, missä puumalaisia on. — Niinpä Helsingin Puumala-kerhossakin päätettiin, että jokainen tilaa Puumala-lehden. Toivomme vain, että jokaisessa seurassa, koulupiirissä jne. valitaan kirjenvaihtaja, jotka kirjoittavat Puumala-lehdessä luetavaksemme kaiken, mitä Puumalassa tapahtuu ja mitä suunnitellaan. Täysin puolueettomana olet, Puumala-lehti ilmoituksinesi ja kirjoituksinesi tervetullein kaikkiin kohteihimme.

Helsingissä, Hirvirinteellä itsenäisyyspäivänä 1954.

J. H. Hirvi-Kunnas.

Puumalan kunta.

Kunnanvaltuuston kokous pidetään Kirkonkylässä, kunnantalossa maanantaina kuluvaan joulukuun 20 päivänä kello 10.00, jossa keskustellaan ja päätetään mm. seuraavista asioista:

1. Viltan julkisista kuulutuksista v. 1955 annettua lakiin, kunnanhallitus ehdottaa, että ilmoitustalun hoitajaksi määrättäisiin kunnansihteri Kauko Säynätjoki.
2. Urheilutalokunnan ja urheilutohjaajan johtosäännön hyväksyminen.
3. Keskuskansakoulun ja rakennustarpeiden ja töiden palovakuuttamisesta.
4. Eri yhtymien ja järjestöjen avustanomuksista. Kunnanhallitus ehdottaa, että avustuksia myönnettäisiin seuraavasti:

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta-Vuotta Puumalan Osuuskassa

Säästäväisyys luo onnellisia koteja ja voimakkaan kansan.

Viljelysmaiden kalkitus.

Kalkituksen tarkoituksena yleensä on viljelysmaiden parantaminen, mutta myöskin ravinteena sillä on merkityksensä silloin, kun valttuva kalkkimäärä on mennyt vähäiseksi. Valttuvalla kalkilla ymmärretään sitä kalkkimäärää, joka on sellaisessa muodossa, että kasvit voivat sitä käyttää hyväkseen. Maanparannusaineena kalkki tulee kysymykseen happamuuden poistajana ja tässä mielessä kalkitus on tarpeellinen, jos pH arvo on alle 5,0 ja kivennäismäärä alle 6,0. Eri kasvit suhtautuvat eri tavalla maanhappamuuteen. Esim. ruis, kaura, timoteli ja peruna sietävät melkoisen hapanta kasvualustaa, kun taas muut viljelyskasvit ovat arempia. Esim. sokerijuurikas menestyy parhaiten, kun maan pH arvo on 7,0. Happamuuden ilkimääräisesti voi tutkia pH-osoitimella.

Kalkitus voidaan suorittaa kalkkiviivajauheella, väkevöidyllä maanviljelyskalkilla tai sammutetulla kalkilla. Käyttöaika: Kalkkiviivajauhe koville maalle, riippuen happamuudesta, 2000—4000 kg/ha:lle ja turvemulle 3000—6000 kg/ha:lle. Väkevöityä maatalouskalkkia käytetään 2/3 ja sammutettua kalkkia 1/2 mainittuista kalkkiviivajauheen määristä. Jos maa ei ole hapanta, mutta siitä ilmeisesti puuttuu valttuva kalkki, niin silloin käytetään pienempiä määriä n. 1000—2000 kg/ha:lle. Viimeksi mainittu tulisi kysymykseen silloin, jos lannoituksen ei saada edes vähän satoja, vaikka muuten olisi kalkkipuolin mitä parhaimmat edellytykset olemassa siihen, silloin on ainakin kokeiltava kalkin vaikutusta, joka monasti on saanut ihmeitä aikaan.

Kalkin levityksessä on huomattava, että sitä ei saa levittää samanaikaisesti väkellannoitteiden tai karja-ym. lannan kanssa. Ehdotonta vuodentakaa ei ole, kun se vaan kesällä tapahtuu. Multaus olisi mahdollisuuksien mukaan suotavaa. Myöskin apilavaltaisia heinänuurmia voidaan kalkkia, tällöin ei tietenkään voida mullata. Puutarhamaiden ja kasvitarha-alojen kalkitusta ei pidä unohtaa.

Viljelyksien kalkitusta suunnitellessa on huomioitava se, että maan kuivaus ja ojitus ovat kunnossa, koska sellaiseen maahan ei kalkitus tehoa, joka on veden valvaama.

Kalkituksen maata parantavaa tehoa sekä vaihtuvan kalkin täydentämistä kehoittaisin viljelijän määrätietoisesti kokeilemaan, josta ennakoita odotan hyviä tuloksia.

Väinö Valkiainen.

Näkymiä Puumalan metsätaloudesta.

Sanonta "metsässä talon turva" pitää erinomaisesti paikkansa Puumalassa. Maiden kivisyys ja viljelyskelpoisten soiden vähäisyys ovat vaikuttaneet sen, että viljelyspinta-alat ovat pienet, keskimäärin 7 % maa-alasta. Yksityistilojen pinta-alasta on kylläkin peltoa runsas 10 %, mutta tämäkin, sinänsä vähäinen peltoala on kivisyyden takia vaikeasti viljeltävissä. Metsän kasvuun sitä vastoin nämä kumpuiset moreenimaat ovat erinomaisia. Joutomaihin lukeutuvat yksilomaan nuo maisemien kaunistukset, koristeellisia mäntyvanhukaisia kasvavat vuoret ja rantojen avokalliot.

Metsämaiden omistussuhteet Puumalassa ovat silkiä nyrinkuriset, että yhteisöt omistavat yli 30 % metsäalasta. Aina viimevuosikymmenille saakka jatkuneen kaskaamisen johdosta on kuusi saanut väistyä männyn ja koivun tieltä. Entisillä kaskialueilla on nyt nuoret tai keski-ikäiset mänty-koivusekametsät. Vanhoja jo hakkuukypsiä metsiä on normaalla vähemmän, mutta taimistoja sitä vastoin runsaammin kuin muualla Etelä-Savossa.

Harvennushakkuukäytön metsien runsaudesta johtuen tulisi hakkuiden olla pinotavaravoittoisia. Hakkuutilastoista kuitenkin selviää, että järeää puuta hakataan alvan liian paljon ja tällaiset hakkuut elinvoimaisempaan puustoon kohdistuvina jättävät usein kovin huonoa jälkeä. Saimaan kanavan menetyksellä yksistään vesikuljetukseen perustuvalla Puumalan metsätaloudelle raskas isku joka lisäksi kohdistui pienpuuhun, jonka menekin turvaaminen on metsätalouden avain.

Puumalan metsämaat ovat hyvin taimettuvia, oikein suoritettuna hakkuun ja huolellisen uudistusalueen raivauksen avulla päästään jo useimmiten hyvään taimistoon. Palkon on täälläkin lihavampi maiden uudistuksessa turvaannuttava kuusen istutukseen ja pilalle hakatulla kangasmalla männyn kylvöön tai istutukseen.

Monista, jo osittain selostetuista, vaikutuksista huolimatta, on myönteistä kehitystä metsäalalla jatkuvasti tapahtunut. Ansaitseehan jo maininnan sekini, että kuuvan vuoden valtakunnan leimausmestarin tittellä kantaa puumalainen metsäntuottaja. Osa viimeaikaisesta suotuisasta kehityksestä on metsänhoitoyhdistyksen ansiota, sillä vasta tämän lain voimaantulon jälkeen on Puumalan metsänhoitoyhdistys pystynyt palkkaamaan ammattimiehiä yksityismetsien työsaralle.

Puumalassa joulukuun 11 p:nä 1954.

Tauno Tiinonen.

Puumalan kouluissa

oppilasmäärä lisääntynyt.

Kansakoululautakunnalle kunnan kouluista saapuneiden tilastotietojen mukaan osoittaa kansakoulujen oppilasluku jatkuvaa nousua. I luokan oppilasmäärä on huomattavasti suurempi aikaisempiin vuosiin verrattuna. Kansakoulujen yhteinen oppilasluku on tällä hetkellä 503 poikaa ja 479 tyttöä, yhteensä 982 oppilasta. Vuoden lykkäys oppivelvollisuudesta on myönnetty 17 oppilaalle. Kunnallisessa kokeilukeskikoulussa, joka vuodesta 1950 on toiminut kunnassamme ja joka on neliluokkainen pohjautuen kansakouluun VI luokkaan, on oppilasmäärä tällä hetkellä 33.

Koulumatkat pitkiä.

Tällaisessa harvaan asutussa ja vesirikkaassa pitäjässä ovat koulumatkat usein pitkät, jopa vaikeatkin. Niinpä onkin 178 oppilaalla kansakoulussa koulumatkaa yli 5 km., 3—5 km. on 318 oppilaalla ja alle 3 km. 486 oppilaalla.

Miesopettajien lukumäärä lisääntynyt.

Kansakouluissamme on opettajia 35. Niistä on 16 eli 45,71 % täysin päteviä, joten tilanne tältä kohdalta on viime vuosin verrattuna jonkin verran parantunut. Työdytyksellä on myös todet-

Joulu- lahjat

koko perheelle
löydätte parhaiten
Puumalan Asusteesta
Käykää tutustumassa joulutavaroihimme.

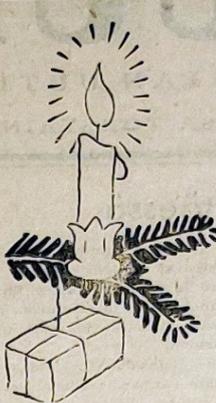
♦ HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA

PUUMALAN ASUSTE
puh. 94.

raavasti: Puumalan Opettajayhdistykselle 35.000 mk, Loma Aidelille keräykseen 10.000 mk, Siviili- ja asevelvollisuusinvalideille 2.500 mk, Suomen Kirkon Sisälähetysseuran Vaalialan hoitajaloksele 10.000 mk, Savon Historian Työvalokunnalle 15.000 mk, Karkkian kylätoimikunnalle 150.000 mk, Sorjalan kylätoimikunnalle Honkajoen-Vuolteen välisen tien kunnossapitoon 75.000 mk, Luukkolan tietokunnalle 500.000 mk, Puumala-Seuralle 50.000 mk ja Puumalan maatalouskerhotoimikunnalle 150.000 markkaa.

5. Talousarvion vahvistus vuodelle 1955.

6. Suunnitelman hyväksymisestä Alkoholiliikkeitä v. 1955 saatavien voittojen käyttämisestä.

Älkää unohtako käydä meillä

Joulu- ostoksilla.

Tavaratalomme ja
henkilökuntamme on huolella valmistunut Teitä palvelemaan.

Siis näkemiin!

Velj. Hämäläinen

Tähti II on puumalaisen saarikansan uskollinen palvelija.

Puumalan vanha koti.

Puumalan kunnansairaala sijaitsee luonnonkauniilla paikalla. Rakennus on valmistunut v. 1936.

tava, että muodollista pätevyyttä vailla olevat opettajatkin ovat alaansa innostuneita ja pystyviä. Erikoisesti on lollia mainittava, että olemme saaneet pitäjään lisää miesopettajia. Nykyään niitä on jo 8 eli melkein 21 %. Vielä esim. v. 1953 oli vain 5 miestä. Velstouhjaajia on 9, joista ainoastaan 1 pätevä.

Keskikoulussa on opettajisto hyvin miesvoittoinen: miesopettajia 3 ja naisia vain 1. Lisäksi on koulussa 6 tuntiopettajaa.

Kansakouluja kunnassa on 17.

Niistä on 4 supistettua. Suurin on Kirkonkylän koulu, jossa on 6 opettajaa. 13 koulua toimii omassa koulutalossa, 3 koulua on kokonaan vuokrahoneissa. Kirkonkylän koulu on osaksi omassa, osaksi sinne tänne kyllä ripoteltuna vuokrahoneissa. Tilanhaatus onkin

ollut huutava Kirkonkylän koulussa. Vuorolukuakin on ollut pakko järjestää. Asia nyt kyllä pian korjaantuu, sillä uusi suuri koulutalo on jo rakenteilla. Siihen tulee yhteyteen keskikoulu, joka sekini on tähän saakka toiminut hyvin vaikeissa ja ahtaissa oloissa entisissä upseeriparkeissa.

Nuorisotyötäkin tehdään

kansakoulun yhteydessä. Toiminnassa on 13 kerhoa, joiden johtajina toimii 12 opettajaa. Kerhojen osanottajamäärä on 141 koulunsa päättäneitä poikaa ja 91 tyttöä. Harrastuksiltaan kerhot ovat hyvin erilaisia. On äidinkielen ja kirjallisuuden, kasvatusoppilissa, maaja kotitalous-, voimistelu- ja urheilulaulu- ja soitto-, lausunta- ja näytelmäkerhoja. Lisäksi opettajat tekevät paljon maksutonta kerhotohtia ja auttavat monen liiton ja yhdistyksen toimintaa.

Sunnuntain sana.

Herra tarvitsee niitä.

„Jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä, ja kohta hän lähettää ne' (Matt. 21:3).

Halpa oli ratsu, jolla Jeesus tuli Jerusalemiin Kunnian Kuninkaana. Sen ajan kuninkaat ja mahtavat so. tapälliköt olisivat tulleet korskealla orhilla ratsastaen. Taivaalliselle kuninkaalle riitti ratsuksi aasintamma varsoineen.

Hän näytti kyllä aavistavan, miten tällainen kuninkaan tulo tuli herättämään keskustelua, mutta siksi hän valmistikin opetuslapsiaan sanoilla, jotka ovat merkityt tämän kirjoituksen johdannoksi. Näihin sanoihin hän lisäsi vielä profeetan ennustuksen: „Katso sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.“

Hakematta palautuu tällainen teksti mieleen, kun on kysymyksessä hartauskirjoitus uuteen ja vaatimattomaan pitäjänlehteen, joka juuri adventiaikana näkee ensi kerran päivänvalon.

Lehtihän tulee käsittelemään mitä erilaisimpia asioita, hyvin arkisiakin, ja juuri niitä. Herää luonnollisesti kysymys, onko lehdellä käyttöarvoa ja elämisen mahdollisuuksia. Sellaiselle pitäjän väestön osalle, jolle Jumalan valtakunnan asia on tullut rakkaaksi, on tämä kysymys vielä polttavampi. Voiko Herra todella käyttää tällaistakin apuvälineitä viestinsä viejänä, ja volko tämä lehti milloin tavalla palvella seurakunnan asiaa?

Mutta näinhän ajateltiin silloin siitä aasintammasta ja varsasta. Monet tuisivat silloinkin panentua. Silalla aasilla tehtiin tavallisesti kai ny. vin ankisia töitä, joskus se taisi olla varsin asiattomassakin käytössä. Sitä huolimatta Herra tarvitsi sitä.

Onhan sitäpaitsi tunnettua, miten Herra on kautta vuosisatojen kulkenut syrjäisimpiinkin koteihin juuri painetun sanan avulla. Nykyisessä seurakuntatyössä monet seurakunnat ovat alkaneet painattaa omaa seurakuntalehteä, joka on erittäinkin tiedotusvälineenä tarpeellinen ja siten yhdistää seurakuntaa yhteen. Kun tällaisen oman seurakuntalehden saaminen Puumalaan tuskien on mahdollisuuksien rajoissa täällä ker. ta, toivomme, että nyt taipaleensa aloittava pitäjän lehti voisi palvella myös seurakunnan asiaa. Onhan Kunnian Kuninkaalle parempi, että hän saa tulla seurakuntalaisten koteihin jossakin tämän lehden nerkassa kuin että hänelle ei olisi ol. lenkaan tilaa.

Niinpä uskon, että Herra voi käyttää vaatimatontaakin työvälineitä. Olemmehan me ihmiset hänen ty. tovereinaan peräti kelpaamattomia. Meitä hän kuitenkin käyttää.

Kaikesta huolimatta jää mieltä askarruttamaan kysymys jääkö tämä lehti elämään vna täytyykö sen kuolla kohta synnyttyään. Uskon kannalta tällainen huoli on turha. Onhan näet se aasi, jolla Jeesus ratsasti Jerusalemiin, aikoja siten kuollut. Aasinvarsakin on jo kuollut. Mutta ne suorittivat kuitenkin aikanaan jalosti korkean tehtävänsä. Jos Herra tätä lehteä seurakunnassamme tarvitsee viestinvie.

Puumala.

Puumala-nimen ilmestyttyä nyt ensikerran sanomalehtenä, on varmasti meistä kaikista, jotka tunnemme tämän nimen synnyin- ja kotiseutumme nimenä, mielenkiintoista syventyä tähän asiaan.

Merkillisintä kaikessa on, että kaikkien puumalaisten mielissä, niin kotona kuin myöskin pois muutta. neiden, on kytynyt suuri kiintymys kotiseutuun Puumalaa kohtaan.

Oletetaan että jossakin Puumalan niemen kamaralla olisi kasvanut suuri puu, jonka alle eivänhem. pämme kokoontuivat yhteiseen neuvonpitoon, ja suorittamaan suurella hartaudella Jumalalle kiitoksen. sa ja rukouksensa, josta nimen lop. puosan ajatellaan juontavan alkun. sa.

Tämä nimi ei esiinny kuitenkaan virallisesti vanhimmissa säilyneissä asiakirjoissa, vaan siellä se tunnetaan Vesikansan pitäjänä ja neljänneksenä, yhteisöstä, missä Juva oli keskus. Tulee olemaan varmasti mielenkiintoista, jos joskus ratkeaa Puumala-nimen syntyhistoria, vai onko se sittenkin vain tarunomainen käsitys, jota kerran ruvettiin käyttämään kotipaikkamme nimenä.

Nyt tämä Puumala-nimi alkaa myöskin näkyä painotuotteena tar. koituksen tuoda kotoinen tuntu aina kerran viikossa jokaiseen saaristoisen pitäjämme kotiin, ja samalla myöskin levittää tämä sama hen. ki myös koteihin, jotka ovat pitäjämme ulkopuolella, mutta tuntevat suurta kiinnostusta entistä synnyin- ja kotiseutuun kohtaan. Näin pyrkii Puumala-lehti toimimaan aivan kuin sellaisena sisäisenä perhejulkaisuna, niinkin suuressa yhteis. sössä kuin kunta on. Käsitellen ja pohtien kuntamme asioita ja samalla saattaa ne yleisön tietoon.

Puumala-Seuran kannalta voidaan suurella ilolla ja tyytyväisyydellä panna merkille tällainen henkisiä harrastuksia kehittävä toiminta, samoin kuin kaikki muukin yritteliäisyys, mikä tähtää olosuhteiden parantamiseen ja kaiken järkeväin toiminnan lisääntymiseen Puumalassa Uskon ja tiedän, että kaikki puumalaiset tulevat suhtautumaan myönte. mielisesti asiaan, mikä tarkoittaa kotiseutumme kehityksen eteenpäin viemistä.

Toivotan siis Puumala-Seuran ja omasta puolestani parhainta uskoa ja menestystä yrityksemme.

Steninge Säteri, Märstä, 9. 12. 1954.

Aarre Hupli.

„Siunattu työ!“

„Siunattu työ! Jos sinä olet Jumalan kirous — minkäläinen onkaan Hänen siunauksensa? — on joku paljonmielinen joku lausuillut. Kuinka moni työtätekeväinen tuon nyt allekirjoittaisi ei ole arvata. tavissa. Kumminkin jostakin syystä pakolliseen tolmotomuuteen joutuneet saattaisivat siihen ainakin jol. takin kulmalta yhtyä. Eiköhän se sinne päin huvittele sekin muuttaman elämänsänsä — synonyymi. tiilenpätien lukeminen?“

Taitaa tämä olla vähän niinkuin pientareiden kaluamista tai puuro. padan kaapimista — pääasiaan näh. den, tarkoitan — mutta ei malta. Kun voisi tässä vaihtaka somella osoitella tai nimellä mainita — ainakin ukkoja —, jotka käyvät perheelleen varvaksi ja ympäristölleen kiusaksi heti kun työnäkölalät vä. hankin hämartyvät. Ja taas valor välähdyksessä ovat leppeitä ja lauhkeit kansalaisia. Useassa tapauksessa ei tähän manöveroin näytä marmmo. napuolella olevan mitään asianosuut. ta, joten heilahtelu näyttäisi pikem.

jänä ja yhteyksien rakentajana, em me voi muuta kuin iloita ja samalla toivoa, että Hän näin tulisi vastakin luoksemme.

E. O. Hakuli.

Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta

toivottaa sydämellisimmin kiittäen Puumalaa ja puumalaisia luonnan vierailulla ja luonamme vieraillessanne tuomastanne virkistyksestä.

Hanno K. J. Kunnas. puheenjohtaja.

HELSEINGIN PUUMALA-SEURA.

J. H. Hirvi-Kunnas. sihteeri.

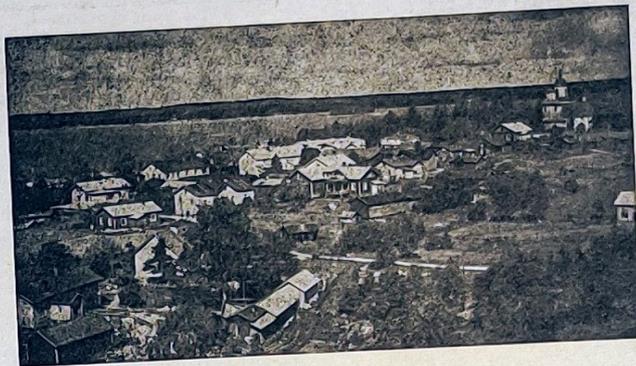
Elsa Heparauta. varapuheenjohtaja.

Kiittäen kuluneesta vuodesta

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta vuotta

toivottaa

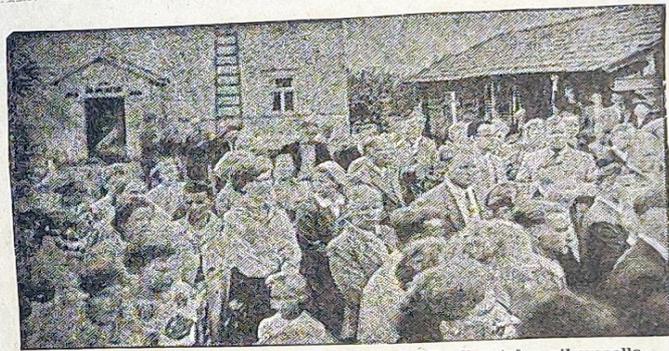
TEKSTIILI ja KUKKA-AITTA om. ELMA KORHONEN, puh. 120.

Puumalan kirkonkylä

Puumalan uusi ajanmukainen paloasema.

Puumalan-Seuran kesäjuhlienyleisöä mv. Aarre Huplin talon pihamaalla.

minkin juuriutuvan rakenteemme näkymättömistä tehovoimista.

Siinä olisikin aihetta erinomaiseen tutkielmaan esimerkiksi 'työ si. lunrakenteemme liittolaisena' tms. On kumminkin syytä kunnioittaa arv. lukijan katekismuksensa taitamista ja jättää se puoli tällä kertaa vä. hemmälle. Sitäpaitsi eiköhän vaan liene jo eräiden leukapuoli sievästi rakosellaan joko sanavalmiina tai tekonsa tehneenäkin, että 'Höpsis! — Leipää, leipää!!' Kukas sitä tuota työtä muuten tekis ja intoillis? Jos se herkkua olis — herrathan sen kaikki tekis!!

Ei käy kieltäminen, kyllä siinä näkökulmaa on — vallan vinkkelin asti Rukiisen leivän voimalla tässä. milläkin tavalla rehjustaan.

Ja pätee sekin sana, että: 'Kuka ei työtä tee, ei hänen syömäänsä pidä!' — niin että katsolpa mistä vinkkelistä tahansa tarpeen se on, työ!

Onpa tässä olevinaan sen verran tiedemiehenkin viikaa, että on tul. lut ihan tarkoituksella puhutelluksi eri työalatuojen edustajia, että kuin. ka hurisee ja miltä työnäkymät ku.

vastavat. Vastaukset ovat olleet järjestään optimistisiä: 'Ei ole syytä puhua työttömyydestä, olisi nytkin tiedossa montakin työmaata yht' aikaa.' Eräät metsätyöläiset epäile. vät nähtävän vielä työvoiman puu. tettakin. Rakennus- ja sekatyöläiset viittaavat lossi- ja tietömaihin, Säästöpankin ja kansakoulun raken. nustyömaihin. Joku oli ottanut jo laskuihinsa seurakuntatalonkin. Kuulostaa hyvältä: 'kun on työtä on leipää.' Näin Rauhanjuhlan synny. sellä on myönteinen taloudellinen näköala erinomainen lisäkorsi ke. koon.

Tuli tässä juuri tämän lehden 'Päätätän' tentattua, koska hän on asennoitettu johonkin työvoimankin pääpuoleen. Tämä kertoi, että on jo. pa varmaa, ettei työkoristusta tarvitse avata tänä niinkuin ei viime vuon. nakaan.

Tähän ei kai sovi eikä se ehkä muuta kaipaakaan, kuin että Rau. haisaa joulua vaan. Puu. malaan ahkera kansa! Tava. taanpa ensi vuonna taas yhtä reip. paissa merkeissä!

— Myyrä.

Kuulumisia pitäjän urheilurintamalta.

Pitäjämme urheilutoiminta — jossa paini, nyrkkeily, ym. syyskauden urheilumuodot eivät vielä ole saaneet silloin — viettiä tällä hetkellä lepokautensa — viettiä tällä hetkellä lepokautensa jälkeen, odoteltaessa talven hiihtolajien alkamista. Harjoitukset lenkkelin ovat kuitenkin täydessä vauhdissa hiihtäjien keskuudessa, lienevät päättäneet yleisurheilijain siirtyneet ympäri vuorokauden harjoitteluun, tehden lenkkejään hiihtäjien tapaan.

Kuluneen vuoden saavutukset ovat kokonaisuutena katsottaan pitäjämme kohdalla olleet koko lailla tyydyttävät. Hiihdossa ei tosin olla ehkä niin korkealla tasolla, kuin joiakin aikaisempina vuosina, mutta seurojen vilkkaan kilpailutoiminnan avulla voitetaan toivoa lähivuosina jälleen parempaa. Yleisurheilun tulokset — ainakin tason suhteen — ovat sen ajan jakuvuosta harvintunnetuissa lajeissa joita on harrastaneet. Seurat ovat järjestäneet yleisurheilukilpailuja melko runsaasti, osanottajamäärän noustessa useihin satoihin. Hiihtö ja yleisurheilun ohella on harrastettu jonkun verran muitakin lajeja, pesäpallollin parhaan sarjakoukkuksen selvittäessä ensi vuodeksi maakuntasarjaan.

Mihinkään huipputuloksiin tai saavutuksiin eivät urheilijamme ole yltäneet, mutta piirien mestaruuskilpailu- ja tuloluettelossa ja tilastoissa esiintyy pitäjämme urheiluseurojen jäseniä nimillä, yleisurheilun seuratoimissa ovat "Riiska" ja "Viri" naapuripiitäjien urheiluseuroja, ja kansanhiihdossa olemme olleet maamme parhaista kunnista, sijottuen viime talvena kolmanneksi yli 5000:n asukkaan kuntien ryhmässä, j.n.e.

Tulevan vuoden urheilutoiminnan lähtölaukaus ammutaan jo tämän vuoden puolella, sillä kunnan urheilulautakunta järjestää 19. 12. klo 12.00 karsintahiihtöjä Mikkelin läänin maakuntaviestiä varten. Ellei silloin vielä voida maantietä hiihtää pidetään karsinnat Lostjärven jäällä. Itse maakuntaviestit hiihdetään sitten perinteisesti loppiaisena, tälläkertaa matkalla Mikkelin-Pleksamäki, kuluu joukkueisiin yksi nainen, kaksi poikaa ja viisi miestä. Täähän saakka on joukkueemme pysynyt A-sarjassa, johon kelpuutetaan 10 parasta 18-vuotia hiihtäjästä, sijoitusten vaihdella 2:sta — 9:ään. Karsintojen perusteella toivotaan saatavan paras mahdollinen joukkue edustamaan kuntaamme ja puolustamaan sen hiihtörintettä.

Seurojen järjestämien lukuisten jäsenkilpailujen ohella järjestävät "Viri" ja "Riiska" jo perinteisesti muodostuneet kansalliset kilpailut, "VIII Puumalan yhteistoimintahiihtöt", tammi-kuun 15 — 16 päivinä. Osanottajina nähtäneen runsaasti lähiseudun hiihtäjiä, joista Eero Kolehmailisella, Emil Kettusella ja Lauri Laineella on 30 km:n kiertopalkinto katkolla, Kalevi Hämäläisen puolustuksessa 15 km:n kiertopalkinto.

Jokaisen kuntalaisen on syytä muistaa myös omakohtainen urheilunharrastus, jossa kansanhiihto antaa mahdollisuudet jokaiselle olla oman kunnan edustajana koko maata käsitävässä kilpailussa, jossa meillä on vieläkin varaa parantaa sijoitustamme, niin hyvä kuin se edellisinä — ja varsinkin viime vuonna, on ollutkin. Eri vyökunnat tulevat saamaan suorituskortit heti niiden saavutusta, jolloin suorituksia päästään niihin merkittämään heti hiihtokauden alettua mahdollisimman hyvän kokonaistuloksen saamiseksi.

Urheiluseurojen ja urheilulautakunnan toimintasuunnitelmista saatujen ennakkotietojen valossa näyttää tulevasta vuodesta kehittyvän vilkkaat toiminnan urheiluvuosi, joten voimme odottaa urheilun valtaavan jatkuvasti uutta elin-sijaa ja yhä kasvavia harrastajajoukkoja pitäjämme nuorison keskuudessa. Toivotaan vain että myöskin tytöt ja naiset alkaisivat uskaltautua suuremmin joukoihin mukaan hiihtoladuille ja urheilukentille.

Urheilukenttien ja -laitosten lisäämiseksi tehtään työtä samanaikaisesti muun urheilutoiminnan kanssa. Keskuksentien — joka muuten on rakennuskustannuksiltaan läänimme halvimpia — tultua viime kesänä laajennetuksi ja saatua hillimurskapäällysteiset radat ja suorituspalkat, puuttuu siitä enää katsomorakennus, joka saataneen valmiiksi ensikesänä jolloin urheilulautakunnalle aukeaa mahdollisuudet saada vedäksivoittovaroja harjoituskenttiä varten, niin että niitä päästään rakentamaan eri puolille pitäjää, urheilulautakunnan laatiman kokonaisuunnitelman mukaisesti. Samoin Ruokotai-paleen ja Lieviskin kentät — jotka ovat paikallisten urheiluseurojen "Ponnistuksen" ja "Fyrinöönnön" omistuksessa — kunnostuksen alaisina, tulen omalta osaltaan palvelemaan kuntaamme urheilutoimintaa. Hyppyrimäen rakenta-

Puumalan opettajayhdistyksen toimintaa.

Puumalan maa-alueen rikkonaisuuden vuoksi jakautuu asutuksen vastaavasti, muodostaan toisistaan vesistöjen erottamilla asutusryhmiä, joiden kesken on kosketus toisiansa useassa tapauksessa on hyvin rajoitettu. Tämä alueudessa sen, että pitäjäläiset pysyvät toisistaan, jonka johdosta yhteisten laivojen hoidossa saattaa syntyä erillaisia mieltä. Erityisenä on se, että liian noissaan seurauksena on se, että liian yksipuolisesti pidetään parhaana aineksena omaa asutusryhmää — ja sen noistaan omaa asutusryhmää eri puolilla asuvien hyvinkin oikeutettuja tarpeita. Tämä vajavaisuus voidaan poistaa ainostaan siten, että pitäjäläiset saadaan entistä enemmän kosketuksiin toistensa kanssa ja tuntemaan toisiansa niin paljon kuin mahdollista.

Puumalan Opettajayhdistyksen yhtenäisistä työmuodoista on ollut juuri e.m. tunteumukseen leviittäminen pitäjän alueella. On pyritty siihen, että tutustumisen tulee tapahtua jo lapsuudessa.

Koululaisten liikuntatoiminta on otettu avuksi tässä työssä. Opettajayhdistys on jatkuvasti järjestänyt vuosittain koulujen väliset talvi- ja kevätmestaruuskilpailut, joihin kunnan alueen koulun melkein kaikki koululaiset ovat lähteneet edustajinaan.

Talvimestaruuskilpailujen lajeihin kuuluvat hiihto ja vauhdittomat hyppyt. Kevätmestaruuskilpailujen yhteyteen on järjestetty yhteinen lukuvuoden päättäjäistilaisuus ja yhteinen Jumalanpalvelus.

Keväällä 1952 ja 1953 Opettajayhdistys ja Kansakoululautakunta järjestivät yhteistoiminnassa "Kevätjuhlat", jotka molemmilla kerroilla onnistuivat odotusten mukaisesti. Osanottajamäärät kohosivat lähes 800 oppilaaseen ja voimistelun yhteistyöksiin osallistui yli 400 voimistelijaa. Keväällä 1953 saavutettiin myös juhlien yleisöennätys, sillä kenttäjuhlaa oli seuraamassa yli 2000 katsojaa.

Tulevan kevään "Kevätjuhlien" järjestelytyöt ovat jo hyvällä alulla ja pyritään niistä ohjelmansa suhteen saamaan entistä täysipainoisemmat. Kun opettajia vaikeakokuisen taipaleitten takana on vaikea saada kokoon, niin järjestelytyöt on suurimmalta osalta hoidettava kirjitse ja se puolestaan tuottaa juhlatilaisuudelle huomattavasti lisätyötä, joten alkuvuoden suorittaminen ei tässä vaiheessa ole mitenkään liian aikaista.

Opettajayhdistyksen toimesta ovat pitäjän parhaat oppilaat eri lajeissa osallistuneet joukkueena, aikaisemmin Savonlinnan ja viime vuosina Imatran Opettajayhdistyspiirien mestaruuskilpailuihin. Etenkin hiihdossa on saavutettu hyvät tulokset, niinpä parhaillaan yksi opettajayhdistyspiirin kolmesta kiertopalkinnosta on Puumalassa.

Radiokorjaamo M. TANSKANEN

Puumala, puh. 131.

miseen päästäneen myöskin lähivuosina.

Urheilutoiminnan alalla on — varsinkin lähimpinä kuutena vuosina — menty eteenpäin huomattavasti. Urheiluseurojen toiminta on laajentunut ja niiden jäsenmäärät nuosset jatkuvasti, kilpailutoiminta on ollut vilkasta, samoin kaikenlainen muikin seuratoiminta ja — kun katsellaan asioita joihin takin vuosia taaksepäin — voidaan sanoa, että yleinen suhtautuminen urheilutoimintaan on muuttunut huomattavasti entistä myönteisemmäksi, vaikkakin vastustusta vielä jonkin verran ilmenee jollakin taholla. Urheiluseurojen lisäksi on kunnan urheilulautakunta, joka perustettiin kuntaamme yhdeksän vuotta sitten, saanut paljon alkaen huomalla edellytyksiä urheilutoiminnalle, niissä puutteissa, kuin sen saamat määrärahat ovat sallineet ja valtiolta on saatu veikkauvoittovaroja.

Urheilun voittokulku on kaikkialla — niin meillä Puumalassakin — ollut vastustamaton, se jatkuu edelleen ja sen tulevaisuus on taattu, niin että yhä useammat ja useammat urheilun harrastajat voivat yhtyä Martti Jukola-vainajan sanoihin silinä, että: "urheilu on ollut meille elämänsisältö, nuoruuden läikkyvä malja ja ponnahduslauta elämään, emmekä voi koskaan katua, että nuoruutemme parhaina vuosina olemme sen vuoksi kieltäytyneet paljosta alhaisesta ja huonosta".

Puumalan kansallispuku

Olen jo lähes vuoden odottanut vanhanlaisten kankaisten tilkkujen kotipiitäjästäni. Puumalan Nuorisoseuran ent. puheenjohtaja, rva Selma Jaankola on lähettänyt mielestäni kauniita tilkkuja. Siltä hänelle lämpimät kiitokset!

Asiantuntijat kuitenkin arvelevat, että olisi sovelia nähdä useammanlaisia tilkkuja. Sitäpa, arvostat emännät, kun joulukireet ovat ohi, niin menkää jällen vinnille ja vanhoihin aittoihin! Eiköpa siitä löydy äitinne tai mummovalinjan vanhoista esilinoista, hameista tai alushameista jääneitä tilkkuja. Ja lähettäkää sitten minulle heti, ettei unohdu!

Kansallispukuhameet ovat tavallisesti suorajouvaista. Minun äitini kudotti kauniita ristiruutuista kankaita ja samaa kangasta kudottiin suorajouvaiseksi. Minun uskoakseni, jos professori Sirelius olisi vielä elossa, hän antaisi oikeuden laittaa erikoisen, vaikkapa ristiruutuisen. Mutta elivät nykyaikaiset määräjät sitä saati, laittamie suorajouvaisten. Ristiruutuista kaunokas on sen saame, kuin vain vartit tiedämme. Siksi, hyvät kotipiitäjäisiä, lähettäkää millaisia vanhanlaista tilkkuja tahansa, kunhan vain lähettäkää. Vertaamme sitten niitä näihin rva Selma Jaankolan lähettämiin.

Osoitteeni: Hki, Temppelik. 10 D.

Teldän Elsa Heperanta.

Soini Salo.

Puumalan Palovakuutusyhdistys

Vakuuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta. Puumalalaiset vakuuttakaa omissa yhdistyksessänne. Vakuutusmaksut halvat. Vastuu varma.

Arvoisat Puumalaiset

Osastomme Puumalassa on varautunut Joulumyyntiä varten

runsailla tavaravaliokimilla. On sopivia joululahjoja lapsille ja aikuisille.

Tervetuloa asioimaan SUURSAVO Puumala

Joulunenkeli

Tähän pleneen kotiin Helsingissä pistäytyi eilisiltana eräs pitkäaikainen ystäväni — vuodesta 1911 olen hänet tuntenut enkä koskaan liioittelustakaan tavannut, valheesta puhumatta.

Hän kertoi seuraavan tapahtuman Jyväskylässä, missä meidänkin perheemme koti oli vv. 1910—24.

Eräs hänen tuttavaperheensä asui lähellä Jyväskylää. Tämä perhe ei ole erikokoisesti uskonnollismielinen, mutta harrastaa tavallisen maallikkoperheen tavoin joulujuhlan ja muiden juhlien viettoa perinnätapaan. Muutama vuosi sitten kuoli tässä perheestä isoäiti, jota kalli ki rakastivat.

Perheessä oli tapahtuman sattuessa neljä lasta, joista vanhin n. 20-vuotias, nuorin 10-vuotias. Vanhin soitti pianoa ja koko perhe laului hartain mielin »Enkelin laulun lausua näin». Isä, joka oli paitahissillaan, päätti käydä nukkumahuoneessa ottamassa takin ylleen. Hän palasi kuitenkin vähän kummallisena näköisenä ja viittasi äitiä mukaansa. Kun heitä ei alkanut kuulua, lähti-

vät perheen nuoret ottamaan asiasta selkoa.

Silloin he kaikki näkivät enkelihahmoisen, suloksen olennon. Näky kesti muutaman minuutin ajan. Kun nuorin lapsista alkoi itkeä, katosi näky. — Kalkki perheen jäsenet ovat siitä myöhemmin kertoneet ja vanhimman tyttären mielestä oli enkelillä isoäidin silmät. Perheen mielestä oli hän tällainen esirukoustensa vuoksi joku Jumalan lähetti tullut näin näkyvässä muodossa siunaamaan perheen joulun.

Tämäntapaisia näkyjä kertovat tänä aikana monet näkevänsä. Ja vaikka itse en näe, ei minulla ole rohkeutta leimata toisten kokemia olemattomaksi. Olen kuitenkin tullut kokemaan maan ja taivaan välillä niin paljon ihmisiä, joita ei nykyinen tiede vielä kykene tarkoin perustelevaan. Niltä tutkitaan periaallaan sekä meidän maassamme että koko maailmassa.

Toivotan kaikille rakkaalle kotipiitäjäisilleni tämän kertomuksen mukana sunnattua joulua 1954!

Helsinki 7. 12. 1954.

Elsa Heperanta.

Näkymä Puumalan keskustasta.

Ensimmäinen jouluni postitoimipaikan hoitajana

Olin saanut nimityksen Puumalan toimipaikan hoitajaksi v. 1900 ja saavuin sinne huhtikuun 1 p:nä jättes Lappeenrannasta. Toimistoni pieni, vaaleanpunainen rakennus sisäls 2 huonetta ja keittiön ja si jaisi noin 200—300 m kirkonkylä keskustasta ja lähellä kaunista Puumalan salmja. Lähimpänä naapuri nani — tien toisella puolella — oli kylän kansakoulu. Koko Puumalassa oloni aikana asusti siellä opettaja pariskunta K. ja heidän ystäväill. Sessä kodissaan sain minäkin kodit joka muodostui minulle enemmän kodiksi kuin yksinäinen pieni postitilani. Siellä ruokailin, siellä vapaahetkeni vietin. Siellä sain usein omainia syysiltoina, kun oikein peiloitti, yöturvankin. Posti saapui ja lähti siihen aikaan 3:sti viikossa ja kuljetettiin hevosella. Näin ollen supistui varsinaiset työpäivät 3:een viikon päyvään. Pitäjäläiset jotka eivät saaneet postiaan kylissä, siihen aikaan kun ei ollut minäkänlaista kirjeenkantoa, toimittivat kirkolla käydessään sekä omansa että naapureittensa asiat myös postissa. Pyhäpäivät ja varsinkin suuret juhla ja nk. kihupäivät muodostuivat näin ollen aivan hirmuisen raskaiksi työpäiviksi. Yhteisestä sopimuksesta kirkonkylän apteekinhoidin ja kauppialien kanssa pidimme ovesse auki myöhään lauantailtisin (kesäaikaan pitäjäläiset tulivat kirkolle jo lauantaina aamu päivällä ja sunnuntaina niin kauan kuin joukko viipyi kirkolla). Ei näin ollen ollut ihme, että joulun läheyydessä pelon sekaisin tuntein odotin sitä. Kun tähän vielä tuli lisäksi se että tiesin saavani kauhana omaististani olla — ei juhlan odotus ollut sitä mitä se aikaisempina vuosina oli ollut. Viimeksi mainittu huoli oli ennenkaista. Hyvät naapurit pitivät huolen siitä ettei puuttunut joulusaunaa, ei joululahjoja. Erikoisesti lämmitti mieltäni naapurikauppiaan lähettämä kiltävä, kuparinen kahvipannu ja sen mukana pussillinen kahvipapujakin. Hänen sanojensa kahvipapujakin. Hänen sanojensa kahvipapujakin. Hänen sanojensa kahvipapujakin.

töpäivä. Herätyskellon soittoa ei tarvittu — herätyksestä piti huolen pitäjältä kirkolle saapuvien hevosien aisa ja tuokkelot. Kiireesti ylös ja pukeisiin! Kiireesti tulet uuneihin, ja tulet ikkunoilla oleviin kynttilöihin (kodista saatua tapaa noudattaen) ja kahvipöytä valmiiksi postinkuljettajaa varten. Mutta keskellä näitä maallisia hommia, vielä kaipasi muutakin — parempaa. Kun kirkkoon en päässyt puokeudin päällysvaatteisiin, menin ulos, saisinhan siellä kuulla edes kirkonkellojen äänen. Aivan oikein. Siellä Jumalan suudessa luonnossa, kirkkaan tähtitaivaan alla kuulin kellojen kutsuvan äänen ja henkeni korviin kantautuivat samat sanat kuin vuosittuhansia sitten Betlehemin paimenille: "Teille on tänäpäivänä syntynyt Vapahtaja". Sain sieluuni joulurauhan ja iloisin miehen menin sisälle vastaanottamaan joulupostia joka juuri saapui. Rees. tä nousi kohmettunut mies ja raahasi perässään isoa nahkalaukua, sitä jonka sisällä piti olla ihmisten mieliä lämmittäviä esineitä. Mutta minä pakkausaallon ne mukanaan toivat äsken niin lämpimään pesään! Ja minäkalaisia jääpuikkoja koko laulun sisälto! Niitä käsitellessäni tunsin itsenikin jäätyneeksi. Mutta ei ehtinyt lämmittämään. Kaikki oli saatava valmiiksi siksi kun kirkonkellot ilmoittaisivat kirkkovaerien rientävän postiin. Ja lukijani, jos luulet heidän mukanaan tulleen lämpöaallon erehdyt. Pieni toimisto, huone oli tupaten täynnä, ovi koko ajan auki, eikä liikuttakaan pienes. tä tilassa antanut lämpöä. Ja lämmäni kuitenkin. Yleison mielihyvä — ihmisten kiitokset. Eräs vanhanpuoleinen mies oli pitemmän ajan seurannut tätä hommaa ja loihe viime sanomaan: "kun se olet pyörintä ku väkkärä, meil itsekullenni antanut ja meilt otanut näit lähekyksi, mie siu kiitän ja toivon siul hyvjee jouluu." Kun sitten yleison poistutta selvitin ja lähetin lähtevän postin, olin suoriutunut ensimmäisestä tulikoosteista, postin joulusta. Niitä seurasi pitkä rivi, milloin yhtä kylmiä, milloin vähemmän kylmiä, mutta vuosi vuodelta yhä työntäyteisempiä hetkiä.

Marja Massinen.

Tuli sitten jouluaamu — ja se satui vielä olemaan postin tulo ja lähtö.

Hyvää ja Rauhaisaa Joulua ja Onnekasta Uutta Vuotta

toivotamme kaikille puumalaisille niin kotipaikkakunnalla kuin muullakin asuville.

PUUMALA-lehti

Rauhaisaa Joulua ja Onnekasta Uutta vuotta

toivottaa

PUUMALAN SÄÄSTÖPANKKI

Puumala-lehden tilaajat, ilmoittajat, avustajat ja asiamiehet.

Puumala-seura on päättänyt ryhtyä julkaisemaan Puumalan omaa äänenkannattalehteä. Sen nimeksi on hyväksytty: "Puumala". Alustavat ja jatkuvat toimenpiteet on jätetty tarkoitukseen valitun toimituskunnan huoleksi, johon on valittu seuraavat puumalaiset: Eino Hakuli, Aarre Hupli, Kyllikki Kaipainen, Taisto Kivistö ja A. Puupponen.

Toimituskunta on valinnut lehden päätoimittajaksi Arvi Summasen ja sen taloudenhoitajaksi Mauno Huhtisen.

Toimituskunta on yhdessä päätoimittajan kanssa nimennyt lehden pääavustajakunnan eri aloilta jättäen, kunakin tähän nimitetty huoleksi oman alansa avustajaverkoston luomisen pyynnön, että itsekukin pääavustajista tahtoisi oman järjestönsä turvin huolehtia uutisten ja kirjoitelmien jatkuvasta toimittamisesta lehdelle.

siihen, että lehden on ilmestyttävä torstaina, jolloin se tietoinen ja ilmoituskineen hyvissä ajoin ennen lauantaita ennättää jokaiselle tilaajalleen.

Puumala-lehti on puolueeton uutis- ja ilmoituslehti, joka hoitaa pääasiassa vain Puumalan asioita. Sen keskusteluosastossa varataan puumalaisille, nykyisille ja entisille, palstatilaa Puumalaa koskevien aiheiden käsittelemään eri näkökulmista, kirjoitelmien laatijain omin alkikirjoituksen ja vastuun, päätoimittajan harkinnan mukaan ja sikäli kuin lehden tlla ja asian tarkeyks salivat ja sikäli kuin kirjoitukset ovat laadittu rakentavassa mielessä ja säyvässä toisin ajattelevia loukkaamatta.

Toimituskunta pyytää, että jokainen puumalainen, nykyinen ja entinen, erikseen nimitetty nimeämättömän, ottaisi lehtemme asian omakseen; huolehtisi siitä, että jokainen, pienikin ajankohtainen uutinen aikanaan tulisi lehtemme käyttöön, että itsekukin huolehtisi sellaisten tietojen hankinnasta ja kirjoitelmien laadinnasta, joilla on merkitystä pitäjämme kulttuuriin ja perinteihin liittyvänä, joilla on merkitystä sen tulevaisuutta silmälläpitäen tai joihin puumalaisilla muuten voi olla kiinnostusta. Ja että jokainen Puumalan perhe saataisiin lehtemme tilaajaksi ja jokainen tarvitsija sen ilmoittajaksi.

Päätoimittaja ja taloudenhoitaja ovat yksissä tuumin ryhtyneet toimim ilmoitus- ja tilashankinta-asiamiesverkoston luomiseksi.

Millä tavoin lehden toimitus ja taloudenhoito vastaisuudessa järjestetään, jää Puumala-seuran ja lehden tilaajakunnan myöhemmin päätettäväksi.

Kaikkien nimitettyjen toimihenkilöiden puoleen on päätoimittajan toimesta joko kirjallisesti tai henkilökohtaisesti käännytty tai lähitilassa tullaan käännyttämään.

Toimituskunta on päättänyt, että lehteä ryhdytään säännöllisesti julkaisemaan kerran viikossa tulevan helmikuun alusta lukien. — Puumalassa on vanhastaan totuttu siihen, että asiat Kirkonkylässä toimitetaan lauantaisin ja pyhänsuutena. Tämän vuoksi ja kun posti kyläkuun tiin menee nykyisin tiistaisin, torstaisin ja lauantaisin, on päätetty

Muutamia käytännöllisiä ohjeita ja pyyntöjä vielä:

Sanomalehteen aiottu kirjoitelmat on kirjoitettava vain yhdelle puolen arkin lehteä. Muunlaisia ei kirja-paino voi hyväksyä. Mieluummin kirjoituskoneella, mutta sen puuttessa ehdottoman selvällä, kaunokirjoituskäsialalla. — Lehden toimituksella ei toistaiseksi ole mahdollis-

Mitäs neyt pukinkonttiin?

Meillä on monenlaista kaunista ja hyödyllistä lahjoiksi, kuten kelloja, hopea- ja alptavaroita, korusia ja silmälasia. Myös kihla- ja viikimäsormuksia. Terveitua!

Kello-Kultaliike om. K. Kekarainen Puumala. Puh. 133

„Kulttuuri ja perinteet.“

— »Lapsi on nyt syntynyt ja polka annettu...» No, mutta Leena! Mistä sinä siihen tipahdit?

— Oikein arvattu! Luiskahdin tuolta liukkaalta kallonkielekeltä, valkoka tarkoitukseni oli seurata sinun innokasta touhuasi pillosta ja kunnolla laulua... oikeinpa taistit virttä vedellä! Kuulosti vaan kovin reippaalla ja iloiselta!

— Tottahan toki senkin virren sisällys iloinen on. Tällä kertaa se taisi kumminkin tulla suuhun sanojen soittoa hetkekköiseen ardisempaan mielialaan: lapsestahan tässä juuri olen ajatusta jauhanut... tyttökö varsin ilme... — Kah, vai silneee! — etpä silloin vainkekaan minua muistellut. Ja hyvä onkin pitää mielessään vanhojen sana nuolaisemista ja lipantansseista... Mutta, kyllä minä sentään niihin sinun »tyttö-miettelisiisi» aion selityksen vaatia...!

— Heleijaa! onko mustia sulkeja näkömällä? Älä huoli, eivät ne sinua puhe, ja voisitpa eksesä hakopölyille! Eipä ihme, valkk'et heti oikeata sentään löytäneekään... ollemme siitä sentään jo yhdessäkin jutua jaastaneet.

— Sitäkö sinä taasikin — sitä Puumala — sitä utua pitäjänlehteä...?

— Sitä, sitäpää juuri! Vihlahti äsken mieleen kuninka Pietari Päivärinta-leikkasi, kun joku motiskeli häntä lapsiansa paljoutta: »Kun tiedätte liikaa olevan, sanokaa nyt sitten mikä niistä poistoon pannaan, tämäkö nuori?» — Äänettömäksi oli mennyt. Muistelempä sinunkin viimeksi ilmaiseen epäilyksiesi lehden tilaajista ja lukijoista, kun muka »entisiäkin lehtiä tulee jo liiaksi?» — Niin no! kun oit niin innostunut, huvittipa vähän kokeilla sen kestä-

vyttä, ja hyvinpä osat puolustellaikin, »rakkaimmaksi lapsiksi» vakuutelti...

— Lapseksi, nuorimmaksi on uusi lehtemme mielessäni rakentunut. Pelkään vaan sen luonteenkasvun puolestata! Merkit viittaavat nyt jo hemmettiluun päin. Ja mikäpä sinä pelastaneekään, kun koko pitäjän väki toinen toistaan myöten häärili vallon vanhempiina, kukahan kättilöillä vallon vanhempiina, kukahan kummina tai muuten »rakkaana sukulaisena!» Näyttelipä jo minullekin kynsänsä, komenteli — kumminaanko lie pitänyt — »loatuja pöytäan!» mistä lie keksinytkin: »kulttuuri ja perinteet...?» Pelkään, etteivät ensimmäiset ajatuksien kaikki oleet juuri Ylipön Lastenhoitokirjasta opittuja. Mutta se lapsi- ja sukulaisrakkaus sentään... Neuvo, hyvä ihminen, soppa-y.m. koulun käynyt, mistä ja miten sellainenkin »lapsevelli» keitetään!?

— Kilttääkö oikein pitäisi luottamukselta, kun leipojan ja kettäjän virkaansa asetit — ellet sittenkin hirttääkone. Mutta, kunkaasta onkaan tänään »kansanopiston ja maamieskoulun käyneen» laita? Se lapsirakkaushan ne meiningit noin on sekoittanut? Näet, omista aineksistasihan se keltto vallan syntyy. Itsehän kerran ylpeänä seloitelit sitä kulttuuri-sanaa, mitenkään se latinan alkumuodossaan tarkoitti yksinomaan maanviljelystä ja krunka se vasta aikoja myöhemmin oli hioutunut tarkoitamaan kaikkeaa »viljelystä», sils henkistäkin... — Entäs se lisämauste, perinteet? — Sanopas, mitä sinä nyt juuri parhaallaan tuuat?

— Minäkö? Enhän minä — en niin, no, on vaan ollut mielessäni tuo Ukko-vaimajan kala-siita, kun myrsky tuonoin repi osan kattotuohia ja pari malkaa...

— Siinäpä se! Mikset pura koko hökötystä! Eihän sinä sitä enää käytäkään, ja täynnähän se on vanhaa joutavaa romua, ukon vihtamertoja, omakutoisia verkkotaldalkuja, tuulaskouria, at-ramia y.m. tarpeetonta silsua! Anna määdä koko roskan! Onhan tuossa »kulttuurisäavustus», punaisiksi maalattu moottorikuuri komeine nylonevirkoineen y.m. uudenaikaisuuksineen... Eikö rieleitä pyyteilleet? Arvaat kal jo, miten mielelläni minä olisin sinun lapsellista touhuasi lepinkosta naureksinut...!

— Mutta, kuulehan sinä Vaimoilhminen! — vihtahousuko sinua nyt rikeeraa? Kuule ja tiedä, että ennen saa koko moottorikuuri mennä (kalkkine komeuksineen valkka Särkijärven rinteille, ennenkuin tämä Ukon verikokoppelli! Suvaitsehan silmäillä, millä antautuvalla huolella nämäkin silsileä-pöyryt seinähirret on valittu ja sitten muutoituu, millä tarkkuudella pyällettytoisina, kuinka taiteellista työtä ovat noikin »koloranpiälle» veistetyt hölpänpuokit — ja vain pelkällä kirveellä...!

Entä tuollanen silmäähvelevän komea tuohikatto... mistä luulet moista levyä enää saavasi? Kuka nykyajan mies ne noin taiteelliseep hemosti latoisi ja ristimalkojen kanssa sitetisi...? — Sano mitä sanot, mutta niin se on, että Ukon aitta seisoo sinä entistä ohompana niin kauan kuin tämä peukalo heiluu —!

— Mutta Leena... Leena kulta! Mikä sinua vaivaa...? enhän minä sinua loukata tahtonut — innoitun vain noista isien uljaista töistä — — Eihän valian...

— Eih, ei! Tuohan se vaan — järkevä heljastuva auringonkilo, vähän silmiini... Mutta voi kuitenkin, sinä suuri Polka! Itsehän sinä nyt juuri sen lapses »tuttivellin» keititkin, saanhan kal minä sen edes pöytäan kantaa...?

— Katsohan nyt: kulttuuriin paistaa noista sinun silsleiksi kiveytyistä pelolista — se puolihan on sinun työtäs elkö isäsi. Entä teettämässä ajanmukainen läävä, komeat ja tuottoiset eläimet, monet koneet, tilasi kirjanpito, ainainen opiskelusi ja lukuhaluusi... Eihän vain ylpeäksi käyne — käytännöllinen taidokkuutesi, kehittynyt älysi, hienostunut ja jalostunut ajattelutapasi — nuorekas pyrkimyksesi koko paikkakunnan toimentulon ja elnehtojen kohtamiseksi... Entä tämä viimeisin — lehti-innostuksesi! Eikö tämä kaikki juuri ole satoa moninaisesta viljeltyksestä?

— Ja perinteet...? Kukahen vihanvimmalla haluaa säilyttää vanhan rantakopin, nähdän sinä jopa tateellisia arvoja? Kuka säästi Paloimäen ikimetsän, muka »luonnon kummilajajana» jälkipolville... siirsi »staatojen» hienon tallin juhlapaikalle, keräten siihen — tiesi risukarhia myöten talon vanhat rojut, jotka isänsä oli jo tunkille kuskannut?

Kuka sinetöi jokakesäisen viljainsäkylvön ukko-vaarinsa silunaksella —? — Sinä se olet, minun oma polkani — saatapa vielä kuulla kauan odottamasi sanan Kyllä! — ei, odotahan — juuri sinä olet terve koluksimerkki kulttuuri-ihmisestä, joka kunnioittaa perinteitä selviönä, kuin itsetiedottomasti —

— Lopeta, lopeta jo, hyvä ihminen... teitkin minusta barbaarin... — Omani otan —!

Jukolan Lauri.

PIKKU-UUTISIA.

Tänään torstaina joulukuun 16 päivänä aurinko nousee klo 9.22 ja laskee 15.09.
Nimipäiviä: Tänään Auli ja A. U. Iikki, huomenna perjantaina Raakel ja lauantaina Aapo ja Aappo.

Veronmaksujen muistilla joulukuussa:

Tulo- ja om.veron lopullinen, ajalla 15. 11.—14. 12.
Tulo- ja om.veron ennakko, ajalla 1.—15. 12.
Kunnanvero lopull. ajalla 1.—31. 12. .54.
Kirkonkylän kansakoulu aloittaa kevätlukukautensa lauantaina tammikuun 8 päivänä kello 10, ja kunnan kokelukeskikoulu maanantaina tammikuun 10 päivänä kello 10.

suutta lähetettyjen kirjoitusten puhtaaksikirjoittamiseen.

Kirjoittelien kielellisen asun tulosi olla hyväksyttävä. Joka tuntee puutteensa tällä alalla, kääntököön esim. lähimmän kansakoulunopettajan puoleen. Uskomme, että jokainen heistä on valmis tässä auttamaan.

Kaikkien seuraavaan lehden numeroon tarkoitettujen ilmoitusten, uutisten ja kirjoittelien, tulee olla perillä, päätoimittajalla, viimeistään edellisen sunnuntain iltaan mennessä. Tähdeillä uutisia ja kiireellisiä ilmoituksia voidaan kuitenkin toimittaa vielä seuraavaan iltaan mennessä, ilmoitukset 50 % korotuksin ja puhelinmaksukustannuksin. Kiireellisiä ilmoituksia pyydetään mahdollisuuden mukaan välttämään. Kiireelliset uutiset sensijaan olisi koetettava saada aina lähimpään numeroon.

Jokaista, jolla on jotakin sanottavaa Puumala-lehden kautta, pyydetään lähettämään kirjoittelmansa mitä pikimmalla pian ja sopivan tilan sattuessa lehdessä julkaista. Puumala-lehti, jolla ei ole vakituisesti palkattua toimitusvoimaa, tarvitsee aina huomattavan kirjoittelumääränsä vähemmän ajankohtaisista aiheista. — Jos aiheena on siihen so-

HENKILÖTIETOJA.

Torstaina kuluvan joulukuun 9 päivänä viettivät kodissaan Hamulan kylässä kultahätään maanvilj. herastuomari Antti Muttilainen ja puolisonsa Emma.

Jo aamupäivästä alkaen saapui häätaloon lähempää ja kauempaa sukulaisia, naapureita ja tuttavii onnittelemaan hääparia, niin, että vieraita oli lopuksi siinä satakunta. Kirkkoherra V. Korvenheimo piti hääparille puheen, muistellen mielellin heidän ensimmäistä hääpäiväänsä ja niitä työntäyteisiä vuosia matkanvarrella aina nykyhetkeen asti. Sulkavalaisten sukulaisten muodostama tilapäinen kuoro esitti päivän mittaan useita lauluja ja hääparin lasten lapset, joista vanhin noin 10 v., lauloivat ukille ja mummulle yhteisesti ja esittivät lausuntaa. Päivä kului rattaosasti rupattelun täyteläisen tarjoilu-pöydän antimia nautiskellen illan hämärään asti, jonka kulussa arvovaltaisen hääparin seurassa nautittiin yhteinen juhlapäivällinen.

— Yhdymme onnitelijain joukkoon.

piva ja jos osaatte, laatkaa kirjoituksenne pakinan muotoon. Savolaisina Te varmaan osaatte, ja silloin se tekee terää. — Siis: asiaan.

Vieli lopuksi ikävät seikat. Vain ilmoitusten ja tilausten hankinnasta voidaan maksaa palkkiota taloudenhoitajan lähemmin ilmoitettavien määrin. Uutisista ja kirjoitelmista tuskin muuta kuin välttämättömät postit ja puhelinkulut. Toivokaamme, että lehtemme talous plan saataisiin sille kannalle että myös tämä toiminta lehden hyväksi voitaisiin vähäisin korvauksin palkita.

»Puumalan» toimistuskunta.

Valokuvaamo Sihvonon

puh. 85.
Kaikkea alaan kuuluvaa työtä suoritetaan.

Hyvän ajan pukki

tulee kotinne, kun käynte liikkeesämme välittömässä sopivat joululahjat.
Naisten saapikkaita viimeisiä malleja, aamutuhveleita, lasten jalkineita ym.
Kangasvarastomme tunnetusti paikakunnan suurin.
Kiittäen kuluneesta vuodesta toivotamme
HYVÄÄ JOULUA ja ONNELLISTA UUTTA-VUOTTA.
Tervetuloa Joulustoksille!

T:mi LINDGREN

ARVOISAT PUUMALALAISET

Henkilöauto saatavana vuokra-ajoon

Puumala kk. Puh. 107.
JAAKKO PUTTONEN.

HYVÄÄ JOULUA ja ONNEKASTA UUTTA-VUOTTA

Puumalalaisille liiketuttavillemme
UURAA PUUVIENTI OY.

Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta

toivotamme asiakkaillemme
RAUMA-REPOLA OY.
PUUMALAN PIIRI

Toivotamme kaikille asiakkaillemme
Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta vuotta
WAHL & C:o
PUUMALAN PIIRI

Hyvää Joulua ja Rauhallista Joulua
Onnellista Uutta-vuotta ja Onnekasta Uutta-vuotta
PUUMALAM VEHNÄMYLLY.
Teod. Martikainen.

Puumalan kunta.
Palohälytys puh.n:oon 37.

- Kunnan eri toimistot avoinna arkisin 9.30—16.00, lauantaisin 9.30—13.30.
- Kunnantöimistö (yleinen) Puumala, puh. 42.
- Kunnansihteerä, puh. 116.
- Kunnansihteerä (Kauppinen) as., puh. 108.
- Sosiaalitoimistö, puh. 50.
- Kansanhuolto, puh. 105.
- Kunnalliskoti, puh. 11/2 soitt.
- Kunnalliskoti, tilanhoitaja, puh. 11.
- Kunnanlääkäri, puh. 2.
- Kunnansairaala, puh. 32.
- Kunnan rakmestari, ja rak.toim., puh. 89.
- Kunnanmetsätyöjoht., puh. 117.
- Kunnankätilö, Hurissalo.

Puumalan postitoimisto
pidetään suljettuna
25—26. 12. ja 1—2 1. .55.

Halutaan ostaa käyttökunnossa oleva

lokomobiili.

Tarjoukset tehtävä rakmestari Kaarlo Hämäläinen. Os. Imatrankoski, Itä-Siitola tai rakmest. Hujanen, Puumala, Kk. Koulutyömaa.

PUUMALA-lehti

Kustantaja: Puumala-seura.
Vastaava toimittaja: Arvi Summanen.
Ilmestyy torstaisin.
Toimitus ja konttori: Arvi Summasen talo, Puumala kk., puh. Puumala 29.
Taloudenhoitaja M. Huhtinen, puh. 93.

Tilauhinnat:
1. 2.—31. 12. 1955 ..... 400 mk.
1. 2.—30. 6. 1955 ..... 250 mk.

Ilmoitushinnat:
Etusivulla ..... 18.— pmltä
Tekstissä ..... 15.— »
Tekstin jälkeen ..... 12.— »
Pienin ilmoitusmaksu 15 mm tekstin jälkeen mk 200.—
Päivälistä — jatkuvat ilmoitukset erikoissopimuksen mukaan. Ilmoitusten tulee olla konttorissa edelliseen sunnuntai-iltaan mennessä. Myöhemmin toimitetuista 50 % korotus, ja puhelinkulut.

Savonlinnassa 1954.
Savonlinnan Kirjapaino Osakeyhtiö.

Kiitollisina osoittamastanne luottamuksesta olemme me allamainitut Puumalan yksityiskauppiat tilanneet Teille lahjaksi

Talous ja Kodin

vuodeksi 1955.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta toivottaen

- Juho Auvinen
- Veljekset Hämäläinen
- Evert Kainulainen
- Alpo Kontinen
- Timi I. Lindgren
- Arvid Lappalainen
- Puumalan Asuste
- Pentti Kostiainen
- Lieviskä

- Eino Granander
- Aadi Ilkka
- Alvar Kainulainen
- Aaro Kosonen
- Vilho Partanen
- Pauli Piskonen
- Eero Torniainen
- Reino Kostiainen
- Lieviskä

Mahdollisesta osoitteenne virheellisyydestä tai lehden puuttumisesta pyydämme ilmoittamaan kauppiaillemme.

Hyvää Joulua ja Onnekasta Uutta Vuotta

toivotamme kaikille asiakkaillemme

Oy. KAUKAS Ab.

Puumalan Piirikonttori

Joulurauhaa ja Hyvää Uutta Vuotta asiakkaillemme

HACKMAN & Co. Puumalan piiri

Puumalan seurakunta.

Kirkkoherranvirasto puh. 5, avoinna klo 10—13. Suljettu torstaisin.
Kappalaisen pappila, puh. 39.
Kanttori, puh. 71.
Nuorisiohjaaja, seurakuntatalo, puh. 76.
Suntio, puh. 15.
Haudankaivaja, puh. 92.
Kirkkohallintokunnan puh.joht., puh. 91.
Taloudenhoitaja, osuuskassa, puh. 93.